

Πρός
Τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας
Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Ὅσιώτατες Ἀδελφές
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Α νέτειλε ἡ φωσφόρος καί περίλαμπρη ἡμέρα τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως καί ἐπιφανείας τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στόν κόσμον.

Ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τό «μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον» κατά τόν ἀπόστολον Παῦλον λέγοντος, ὅτι:

«μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» (Πρὸς Τιμόθεον Α', γ', 16).

Δηλαδή : «Καὶ ὅπως ὁμολογοῦμε, εἶναι μεγάλο τό μυστήριον τῆς πίστεως πού μᾶς ἀποκαλύφθηκε: Ὁ Θεός φανερώθηκε ὡς ἄνθρωπος, τό Πνεῦμα ἀπέδειξε ποιός ἦταν· φανερώθηκε στοὺς ἀγγέλους, κηρύχθηκε στά ἔθνη, τόν πίστεψε ὁ κόσμος, ἀναλήφθηκε μέ δόξα».

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής διδάσκει, ὅτι ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου ἦτο ὁ «προεπινοούμενος ἀπό τόν Θεό σκοπός τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου».

Γι' αυτό ο απόστολος Παῦλος αποφαίνεται ὅτι (ὁ Χριστός) ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου καὶ ὅτι τὰ πάντα ἐδημιουργήθησαν γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὸ μυστήριον τῆς φανερώσεως καὶ ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμον (Πρὸς Κολοσσαεῖς α', 15-16).

Ὁ Ἅγιος Βασίλειος θεολογῶν ὑψηγορεῖ, ὅτι :

Πρῶτον ἡ σάρκωσις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνώτερη ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου καί, δεύτερον ὅτι σ' αὐτὴν ἀποκαλύπτονται τὰ προσόντα τοῦ Θεοῦ, οἱ ἀρετές τοῦ Θεοῦ: α'. ἡ ἄκρα σοφία, β'. ἡ ἄκρα δύναμις, γ'. ἡ ἄκρα δικαιοσύνη καὶ δ'. ἡ ἄκρα ἀγαθότητα.

Μέ τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ φανερώθηκε τὸ μεγαλεῖο αὐτῶν τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν ποὺ ἐνστερνίζεται ἡ Ἐκκλησία καὶ ἐπαγγέλεται στοὺς ἀνθρώπους.

α'. Τὸ μεγαλεῖο τῆς ταπεινώσεώς Του, ὅπως προβάλλεται ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, εἶναι ἡ ὑποποιὸς ταπεινώσις Του.

«Ἄλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπεινώσεν ἐαυτὸν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς» (Πρὸς Φιλιππησίους β', 7-11).

Δηλαδή : «Ἀλλὰ τὰ ἀπαρνήθηκε ὅλα, πῆρε μορφὴ δούλου κι ἐγινε ἄνθρωπος· καὶ ὄντας πραγματικὸς ἄνθρωπος ταπεινώθηκε θεληματικὰ ὑπακούοντας μέχρι θανάτου. καὶ μάλιστα θανάτου σταυρικοῦ. Γι' αὐτό καὶ ὁ Θεός τὸν ἀνέ-

βασε πολύ ψηλά καί τοῦ χάρισε τό ὄνομα πού εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα τά ὀνόματα. Κι ἔτσι, στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ ὅλα τά ἐπουράνια, τά ἐπίγεια καί τά ὑποχθόνια θά προσκυνήσουν, καί κάθε γλῶσσα θά ὁμολογήσει ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γιά νά δοξάζεται ἔτσι ὁ Θεός Πατέρας».

Μέ τήν ταπείνωσή Του ὁ Κύριος ἐξυψώθηκε ὑποδεικνύοντας ὁδόν ἀρίστην ὑψώσεως καί δόξης στούς ἀνθρώπους, τήν ταπείνωσιν.

β΄ Τήν ἐλευθερία τῆς πτωχείας Του καθώς ὁ Κύριος διεκήρυξε, ὅτι ὁ Ὑιός τοῦ ἀνθρώπου «οὐκ ἔχει πού τήν κεφαλὴν κλίνει» (Ματθαίου η', 20).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος τονίζει «ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν» (Πρός Κορινθίους Β', η', 9).

Δηλαδή : «Ἦταν πλούσιος κι ἔγινε γιά χάρη μας φτωχός, γιά νά μπορέσουμε ἐμεῖς μέ τήν φτώχεια τήν δική του νά πλουτίσουμε».

Ὁ Κύριός μας ἔζησε μέ ἕνα σκοπό νά ὑπηρετήσῃ τό θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρός Του. Εἶπε στούς Μαθητές Του:

«ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τό θέλημα τοῦ πέμψαντός με καί τελειώσω αὐτοῦ τό ἔργον» (Ἰωάννου δ', 34).

Δηλαδή : «Δικιά μου τροφή εἶναι νά ἐκτελῶ τό θέλημα ἐκείνου πού μέ ἔστειλε, καί νά φέρω σέ πέρας τό ἔργο του».

γ΄ Τήν δύναμη τῆς ἀγάπης Του, πού φανερώθηκε μέ τήν θυσία Του. Εἶπε : «καί ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καί αὐτοὶ ὥσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ» (Ἰωάννου ιζ', 19).

Δηλαδή : «Καί γιά χάρη τους ἀφιερώνω καί προσφέρω τόν ἑαυτό μου σ' ἐσένα, ὥστε κι αὐτοί, μέ τήν βοήθεια τῆς ἀληθείας, νά εἶναι ἀφιερωμένοι σ' ἐσένα».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, θεωρῶν τὴν θυσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ διατυπώνει:

«Ἐτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε» (Πρὸς Ρωμαίους ε', 6, 8).

Δηλαδή : «Γιατί ὁ Χριστός, παρ' ὅλο πού ἤμασταν ἀκόμη ἀνίκανοι νὰ κάνουμε τό καλό, πέθανε γιά μᾶς, τοὺς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους, στὸν προκαθορισμένο καιρό. Ὁ Θεός ὁμως ξεπερνώντας αὐτά τὰ ὅρια ἔδειξε τὴν ἀγάπη του γιά μᾶς, γιατί ἐνῶ ἐμεῖς ζούσαμε ἀκόμα στὴν ἁμαρτία, ὁ Χριστός ἔδωσε τὴν ζωὴ του γιά μᾶς».

δ'. Τό ἀνεπίληπτον τοῦ ἡθους Του.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος μάρτυς καὶ Μαθητὴς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ διατυπώνει:

«Ὁς (ὁ Χριστός) ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε» (Α' Πέτρος β', 22-24).

Δηλαδή : «Αὐτὸς ἁμαρτία δέν ἔκανε, καὶ δόλος στό στόμα του δέν βρέθηκε. Τίς λοιδορίες δέν τίς ἀνταπέδιδε, κι ὅταν ἔπασχε δέν ἀπειλοῦσε· ἐμπιστευόταν στὸν δίκαιο Κριτὴ. Αὐτὸς σήκωσε τίς ἁμαρτίες μας μέ τό ἴδιο του τό σῶμα στὸν σταυρό, γιά νὰ πεθάνουμε κι ἐμεῖς ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, καὶ νὰ ζήσουμε μέσα στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μέ τίς πληγές τοῦ Χριστοῦ γιатρευτήκατε».

Μέ αὐτὴ τὴν προοπτικὴ ὁ ἀπόστολος Παῦλος συνιστᾷ:
«Ταῦτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, κα-

θαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ» (Πρὸς Κορινθίους Β', ζ', 1).

Δηλαδή : «Ἀφοῦ, λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ἔχουμε αὐτές τίς ὑποσχέσεις, ἅς καθαρίσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπὸ καθετί πού μολύνει τό σῶμα καί τήν ψυχή. Ἄς ζήσουμε μία ἅγια ζωή μέ φόβο Θεοῦ».

Ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός δικαιολόγησε στόν ἐπουράνιο Πατέρα Του τήν συμπεριφορά τῶν διωκτῶν Του καί τήν ἀπόφασή τους γιά νά Τόν σταυρώσουν. Ἔτσι, ἐπραγματοποίησε αὐτό τό ὁποῖο δίδαξε, νά παρέχουμε τήν συγγνώμη στοὺς ἐχθρούς μας.

Ε'. Τήν συγγνώμη καί τήν ἀνεξικακία Του.

Τό κήρυγμα τῆς συγγνώμης μας στοὺς ἐχθρούς μας ἐπιβεβαιώθηκε, ὅταν ὁ Κύριός μας ἐπάνω στόν Σταυρό προσευχήθηκε καί παρεκάλεσε τόν Θεό Πατέρα Του:

«Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσι» (Λουκᾶ κγ', 34).

Δηλαδή : «Πατέρα, συγχώρησέ τους, δέν ξέρουν τί κάνουν».

Θυμόμαστε τοὺς αἰώνιους λόγους Του:

«Ἐὰν γάρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καί ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος» (Ματθαίου στί', 14).

Δηλαδή : «Γιατί, ἂν συγχωρήσετε τοὺς ἀνθρώπους γιά τά παραπτώματά τους, θά σᾶς συγχωρήσει κι ἐσᾶς ὁ οὐράνιος Πατέρας σας».

«Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς. ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν

τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους» (Ματθαίου ε', 44-45).

Δηλαδή : «Εγὼ ὁμως σᾶς λέω: Ν' ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, δίνετε εὐχές σ' αὐτούς πού σᾶς δίνουν κατάρες, εὐεργετεῖτε αὐτούς πού σᾶς μισοῦν, καὶ προσεύχεστε γι' αὐτούς πού σᾶς κακομεταχειρίζονται καὶ σᾶς καταδιώκουν, γιὰ νὰ γίνετε παιδιὰ τοῦ οὐράνιου Πατέρα σας, γιατί αὐτός ἀνατέλλει τὸν ἥλιό του γιὰ κακοὺς καὶ καλοὺς καὶ στέλνει τὴν βροχή σέ δικαίους καὶ ἀδίκους».

στ'. Τὴν θεία εὐσπλαγχνία πού ἐπέδειξε σ' ὁλόκληρη τὴν ζωὴ Του:

«Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ» (Πράξεων ι', 38).

Δηλαδή : «Μάθατε γιὰ τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ, πού τὸν ἔχρισε ὁ Θεός μέ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ μέ δύναμη. Παντοῦ, ὅπου πέρασε, εὐεργετοῦσε καὶ γιάτρευε ὅλους ὅσους κατατυραννοῦσε ὁ διάβολος, γιατί ὁ Θεός ἦταν μαζί του».

ζ. Τὴν θυσία Του μέ τὴν πανανθρώπινη διάσταση.
Μέ τὴν θυσία Του ἔνωσε τὴν θεία καὶ ἀνθρώπινη φύση:

Εἶπε: «Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας» (Ἰωάννου ιζ', 19-21).

Δηλαδή : «Καὶ γιὰ χάρη τους ἀφιερώνω καὶ προσφέρω τὸν ἑαυτό μου σ' ἐσένα, ὥστε κι αὐτοί, μέ τὴν βοήθεια τῆς

ἀλήθειας, νά εἶναι ἀφιερωμένοι σ' ἐσένα. Προσεύχομαι ὄχι μόνο γι' αὐτούς ἀλλά καί γιά κείνους πού μέ τό κήρυγμα αὐτῶν θά πιστεύουν σ' ἐμένα, ὥστε νά εἶναι ὅλοι ἕνα, ὅπως ἐσύ, Πατέρα, εἶσαι ἐνωμένος μ' ἐμένα κι ἐγώ μ' ἐσένα· νά εἶναι κι αὐτοί ἐνωμένοι μ' ἐμᾶς. Κι ἔτσι ὁ κόσμος νά πιστέψει ὅτι μ' ἔστειλες ἐσύ».

η'. Τήν ὑπακοή Του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί Πατρός. Ὁ Κύριός μας στόν κῆπο τῆς Γεθσημανῆς ἄν καί ἐγνώριζε τίς διαθέσεις τῶν διωκτῶν Του καί τίς ἀποφάσεις τους παρεκάλεσε τόν Ἐπουράνιο Θεό ἐάν εἶναι δυνατόν νά ἀποφύγει τόν μαρτυρικό θανάτό Του, ὥστόσο, ὅμως, ὑποτάχθηκε στό θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατέρα Του νά ὑποστῇ τήν σταύρωση.

«καί προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καί λέγων· πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλην οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ» (Ματθαίου κστ', 39).

Δηλαδή : «Κι ἀφοῦ ἀπομακρύνθηκε λίγο, ἔπεσε μέ τό πρόσωπο στήν γῆ καί προσευχόταν μέ τοῦτα τά λόγια: «Πατέρα μου, ἂν εἶναι δυνατό, ἄς μὴν πιῶ αὐτό τό ποτήρι ὅμως ἄς μὴ γίνει τό δικό μου θέλημα ἀλλά τό δικό σου».

θ'. Τήν μέχρι τέλους συνέπεια στήν πνευματική ἐργασία Του, πού εἶχε προτεραιότητα στήν ζωή Του καί στήν ὁποία ὑποχωροῦσαν τά βιοτικά.

Αὐτά συνάγονται ἀπό τήν ἀπάντηση πού ἔδωσε στους Μαθητές Του πού τούς ἔστειλε νά προμηθευθοῦν τροφή ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεῖχε.

«λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καί τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον» (Ἰωάννου δ', 34).

Δηλαδή : «Ἀλλά ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε: «Δικιά μου τροφή

εἶναι νά ἐκτελῶ τό θέλημα ἐκείνου πού μέ ἔστειλε, καί νά φέρω σέ πέρας τό ἔργο του».

Γ. Τήν ἐλευθερία τῆς συνειδήσεώς Του, ὅπως διακηρύσσεται ἀπό τόν ἀπόστολο Παῦλο:

«Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ’ οὐκ ἐγώ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος» (Πρός Κορινθίους Α΄, στί, 12).

Δηλαδή : «Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἐγώ ὁμως δέ θά ἀφήσω τίποτα νά μέ κυριέψει».

«οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ’ ὑμῶν· ἔρχεται γάρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καί ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν» (Ἰωάννου ιδ΄, 30).

Δηλαδή : «Δέ θά μιλήσω πιά γιά πολύ μαζί σας, γιατί ὁ κυρίαρχος αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἔρχεται νά μέ θανατώσει, ἄν καί δέν ἔχει πάνω μου καμιά ἐξουσία».

Ὁ Κύριος διεκήρυξε τήν ἀναμαρτησία:

«τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι;» (Ἰωάννου η΄, 46).

Δηλαδή : «Ποιός ἀπό σᾶς μπορεῖ νά ἀποδείξει πώς ἔκανα κάποια ἁμαρτία; Ἄν, λοιπόν, σᾶς λέω τήν ἀλήθεια, γιατί δέ μέ πιστεύετε;»

Γιά τήν πνευματική ἐλευθερία δίδαξε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅτι σκοπό ἔχει τήν σωτηρία τῶν ἀδελφῶν μας

«Ἐλεύθερος γάρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ’ ἐννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω» (Πρός Κορινθίους Α΄, θ΄, 19-22).

Δηλαδή : «Είμαι ἐλεύθερος, χωρίς ἐξάρτηση ἀπό κανέναν· κι ὅμως ἔκανα τόν ἑαυτό μου σκλάβο ὅλων γιά νά κερδίσω ὅσο τό δυνατόν πιό πολλούς. Ἀνάμεσα στούς Ἰουδαίους συμπεριφέρθηκα σάν Ἰουδαῖος γιά νά τούς κερδίσω γιά τόν Χριστό· κι ἐνῶ ἐγώ ὁ ἴδιος δέν εἶμαι πιά κάτω ἀπό τήν αὐθεντία τοῦ νόμου, ἀνάμεσα σ' αὐτούς πού εἶναι συμπεριφέρθηκα σάν νά ἤμουν καί ἐγώ, γιά νά τούς κερδίσω γιά τόν Χριστό. Παρόμοια, ὅταν βρισκόμουν μ' αὐτούς πού ἀγνοοῦν τόν νόμο τοῦ Μωυσῆ, γιά νά τούς κερδίσω ζοῦσα κι ἐγώ σάν ξένος πρὸς τόν νόμο, χωρίς αὐτό νά σημαίνει πώς δέν ὑπακούω στόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ εἶμαι δεμένος μέ τόν νόμο τοῦ Χριστοῦ. Μέ ὅσους ἔχουν πίστη ἀδύνατη, ἔγινα τό ἴδιο, γιά νά κερδίσω τούς ἀδύνατους στήν πίστη. Γιά τούς πάντες ἔγινα τά πάντα, ἔτσι ὥστε μέ κάθε τρόπο νά σώσω μερικούς. Κι ὅλα αὐτά τά κάνω γιά τό εὐαγγέλιο ὥστε νά μπορέσω καί ἐγώ νά συμμετάσχω στά ἀγαθά του».

Μέ ἐγκάρδια ἀγάπη Χριστοῦ.

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα.

Μέ ἐόρτιες πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ

Δανιήλ

